

Wy, kotarež k namu sczo pschistupili s wěrneju hutscho-
bu, we polnej wěstosczi teje wěry a liche sjeje wědobnosci,
kač weliki jo wasch dar! dobra wědobnosć jo lěpscha,
něžli wele towšynt kušow šlobra a škota, wona jo weliki
troscht we žyweņu a wošebne we šmerschi. Taku dobru
wědobnosć mějascho Pawoł, won žějo wot něje (2. Cor.
1, 12): „Nascha chwalba jo ta, rosměj to snankstwo na-
sčejje wědobnosci.“ Ten šamy š. pošol žějo pač teke
(Pof. 24, 16): „Ja še šam pilnuju měsch nėsrajonu wě-
dobnosć pscheschimo Boga a žlowekow schuderkaño.

A to buži teke wascho předkwešesche a pilnowaņe.
Dajscho nam togodla hyscheži tač pschopšych:

D Kněžo, daj mě s gnadu
Pšes twoju scžodru radu
Že dobru wědobnosć.
Tak ja, gaž druge stoje,
Eje tešne, džu a beje,
Mam stawnu, sbožnu wjašeloscž.

Gaž twoj duch snankstwo dawu,
Až moj duch s grěchow stawu,
Až hobgnažony šom:
Don namam hubojaņe,
A šmersch mě jo kaž spaņe;
Ja k něbju drogujem!

Amen.

(Huspiwajscho šebe ten kjarliž Nr. 539: D Kněžo,
daj mě s gnadu. — A lasowasch možoscho hyscheži psalm 112.)